

Mən aşiqəm Qarabağ,
Şəki, Şirvan, Qarabağ.
Min dərd qatsa başımı,
Yaddan çıxmaz Qarabağ.

Bu bayatı Ağabacı ananın dilindən düşmür. Bəlkə də gündə dəfələrlə bu bayatını çağırır. Elə bil bundan təsəlli tapır, ana ürəyi bir qədər yüngülləşir. 44 günlük Vətən müharibəsi qələbəmizlə başa çatdısa da, ürəyindəki oğul dağı, nisgilini götürə bilmir. Axı, Qarabağ torpağında əziz-xələl övladı Aqşinin də qanı tökülüb. Hər dəfə Qarabağla bağlı bayatını çağıranda ona elə gəlir ki, Aqşin şəhid olmayıb, hələ də torpaq uğrunda savaşdadır...

Eh... "ana ürəyi, dağ çiçəyi", - deyiblər. Ciyərparasının ölümündən sonra Ağabacı ananın yuxusu ərsə çəkilib. Elə bil bir addımlığında qalan Aqşin çağırışına gəlmir, üzünü ona göstərmir.

Ay Ağabacı...

- Həyat yoldaşı Nazim müəllimin kövrək səsi anı olaraq ananı fikirlərdən ayırırdı. Ailə həyatı qurandan ömür-gün yoldaşı Nazimin səsinin bu qədər kövrək, həzin olduğunu hiss etməmişdi. İndi isə Nazim müəllim arvadının yanında kişilərə məxsus özünü qürurlu aparsa da, hiss edirdi ki, ürəyi ağlayır. Lakin Ağabacıya təsəlli olsun deyə bunu bürüzə vermir.

Ağabacı ana həmişəki kimi özünü ələ aldı, gözlərinin yaşını sildi. Arvadın xəstələnəcəyindən narahat olan Nazim müəllim üzünü ona tutub:

- Özünü çox üzməyin əgər bir faydası varsa, mən də qoşulum sənə, - dedi - Uşağın ruhuna xoş getməz. Bilirəm, ürək daş deyil, o ki, ana ürəyi ola...

Ağabacı ana ömür-gün yoldaşının təsəllisinə adətli üzrə yenə bayatı ilə cavab verdi:

Getdi gəlmədi axı,
Kimdən alım soracağı.
Ananın ürəyindən
Getməz heç oğul dağı.

Bu zaman evin gəlini qucağında körpə qaynanasının yanına gəldi. Aqşinin həyat yoldaşı olan Məhsəti xanım müəllimə idi. Məktəbdən yenəcə qayıtmışdı. Aqşinlə qurduqları ailə həyatının ilk yadigarı olan balaca Zeynəbi yedizdirib ürəkli-rəqəbəli oğul dağı azca da olsa yüngülləşdirmək

Balaca Zeynəbin böyük ata həsrəti

(Elegiya)

üçün balasının, nənəsinin yanına gətirmişdi. Ağabacı nənə tez nəvəsini qucağına alıb bağrına basdı. O, Zeynəbi hədsiz nəvə sevgisiylə ilk dəfə görmüş kimi acgözlüklə öpüb oxşayırdı, sanki oğlunun ətrini ondan alırdı! Balaca Zeynəb isə çox şeydən xəbərsiz idi. Bilmirdi ki, ağlı kəsəndən ata həsrətini çəkəcək. Ətrafında nə qədər qayğıkeş adam olsa da, ona heç vaxt atanın yerini verməyəcək. Hələlik anası Məhsəti xanımın, babası Nazim müəllimin, nənəsi Ağabacı arvadın qayğısı ilə böyüyürdü. Lakin gələcəkdə atası ilə qürur da duyacaqdı. Çünki Aqşin Vətən uğrunda qəhrəmanlıqla həlak olaraq müqəddəs şəhidlik məqamına yüksəlmişdi. Zeynəbə ancaq başucalıq gətirəcəkdi. Hələlik o, öz qayğısız uşaqlıq dünyasını yaşayırdı.

... Məhsəti xanımla 2018-ci ildə ailə həyatı qurmuşdular. Bu izdivacdan gənc ailənin ilk qız övladı dünyaya gəlmişdi. Atası Aqşinin həlak olduğu gün balaca Zeynəbin 1 il dörd ayı tamam olurdu. Atası tez-tez cəbhədən ailəsinə zəng edər, ata-anasını və bir də balaca Zeynəbi soruşardı. Atası Nazim müəllimlə telefon əlaqəsi saxlayıb deyirdi:

- Ata, mənə nigarə olmayın. Biz sürətlə ancaq irəli gedirik, düşmən nəyi varsa atıb qabağımızdan qaçır...

Boladi kəndində Mayor Aqşin İbadovun məxsus olduğu ailəni xeyirxahlığına, halallığına, vətənpərvərliyinə, ziyalılığına görə yaxşı tanıyırlar. Ailənin başçısı Nazim Mirzə oğlu İbadov Lənkəranda tanınmış pedaqoqdur. Lenin adına Azərbaycan Dövlət Pedaqoji İnstitutunu (indiki N.Tusi adına APU) bitirdikdən sonra 44 il Liman şəhəri 1 nömrəli orta məktəbində riyaziyyatdan dərs deyib. 1972-ci ildən başladığı pedaqoji fəaliyyətini təqaüdə çıxandan sonra dayandırıb. Şagirdlərinin xoş sorağı nəinki Respublikamızın, eləcə də bir çox xarici ölkələrdən gəlir. Nazim müəllimin atası Mirzə İba-

dov da ali təhsilli kimya-biologiya müəllimi olub. Uzun illər doğma Boladi kəndində dərs deyib. Feal həyat mövqeyi qazaman şagirdləri indi də sevimli müəllimlərini minnətdarlıqla xatırlayırlar.

Ailədə böyüyüb ərsəyə çatana-rın hamısının ürəyində müqəddəs Tanrı sevgisi olub. Başqa sözlə desək, bu halal ocaqda həmişə namazın səsi gəlir. Təbii ki, bu da ailə üzvlərinə irsən keçib. Bunun kökü Nazim müəllimin babası Məmməd-hüseyn Axund Kərbəlayi İbad oğlundan gəlir. Məmməd-hüseyn Axund 13 il Nəcəf-ül-Əşrəfdə dini təhsil alıb. Nazim müəllim özü və ömür-gün yoldaşı Ağabacı ana da namaz qılıb oruc tutmaqla bu müqəddəs ənənəni davam etdirir, övladlarına və nəvələrinə bir vərdiş kimi aşı-layırlar.

Məhz belə bir halal ocaqda Nazim müəllimin və Ağabacı ananın 4 oğlan övladı dünyaya göz açıb. Ailənin böyük oğul övladı Emil 1975-ci ildə təvəllüd tapıb. Azərbaycan Dövlət İqtisad Universitetini bitirdikdən sonra bir müddət Nizami adına sovxozda fəhlə, sonra isə Lənkəran şəhəri 7 nömrəli Ərazi-Nəqliyyat Kontorunda kiçik mühəndis işləyib. Birinci Qarabağ müharibəsi başlayanda hərbi xidmətə çağrılıb. 1993-1997-ci illərdə Ağdam istiqamətində gedən döyüşlərdə hərbi rəhbər kimi tapşırıqları uğurla yerinə yetirib. Ailəlidir, 2 uşağı var. Həyat yoldaşı İbadzadə Gülnarə Hacıqızı

tarix müəllimidir, uzun illər orta məktəbdə dərs deyib. Hazırda Bank Kredit İttifaqının sədridir.

Ailənin ikinci oğul övladı Cəmil İbadov 1977-ci ildə Boladi kəndində doğulub. Kənd orta məktəbini bitirdikdən sonra, yəni 1996-cı ildə hərbi xidmətə çağrılıb. Keşfiyyat qrupunun baş çavuşu olub. On dəfə düşmən arxasına keçən Cəmil İbadov əsasən Xankəndində, Kəlbəcərdə keşfiyyat işi aparıb. 1998-ci ildə düşmənin 4 rabitə maşını partladılıb. 1999-cu ildə Güzir Məktəbinə daxil olub. Məktəbi bitirdikdən sonra Türkiyə Respublikasına göndərilib. Adana və İzmirdə tank alayının təlimlərində iştirak edib. 2000-ci ildə hərbi hazırlıqla bağlı Bakıda Heydər Əliyev Sarayında keçirilən tədbirdə təcrübəli hərbiçi kimi çıxış edib. 44 günlük Vətən müharibəsində tank döyüşlərində iştirak edib. Hazırda 25 ildir ki, hərbi xidmətini davam etdirir. Ailəlidir, iki uşağı var.

Ailənin üçüncü oğul övladı olan Məmməd-hüseyn İbadov 1982-ci ildə dünyaya göz açıb. 2000-ci ildə Boladi kənd orta məktəbini bitirdikdən sonra Heydər Əliyev adına Bakı Ali Hərbi Məktəbinə daxil olub. 2004-cü ildə həmin məktəbi keşfiyyatçı ixtisası üzrə bitirib. Naxçıvanda bir müddət keşfiyyat bölümündə, xüsusilə Azərbaycanın Milli Qəhrəman Mübariz İbrahimovun adını daşıyan və Topqaraqoyunlu kəndində yerləşən postda xidmət edib. Sonra Akstafa hərbi hissəsində keşfiyyat rəisi, əməliyyat bölümünün rəisi vəzifələrində çalışıb. Hərbi Akademianın məzununu, polkovnik - leytenant Məmməd-hüseyn İbadov həmçinin Şəmkir Ordu Birləşməsində əməliyyat rəisinin müavini işləyib. 44 günlük Vətən müharibəsində peşəkar hərbiçi kimi döyüşlərə qatılıb. Müharibədə müxtəlif ən çətin döyüş əməliyyatlarının hazırlanmasında və həyata keçirilməsində xüsusi xidmətləri olan polkovnik-leyttenant hazırda hərbi xidmətini davam etdirir.

Ailənin sonuncu oğul övladı olan Aqşin İbadov ailədə mövcud hərbiçi ənənəsini bir estafet kimi daha irə-

li apardı. Qardaşları kimi hərbi sənətini seçən Aqşin general olmaq arzusu ilə yaşayırdı.

Aqşinin tərcümeyi-halında qardaşlarından fərqli olaraq heç nə yoxdur. O da qardaşları kimi Boladi kəndində Nazim müəllimin halal ocağında ərsəyə çatıb, Ağabacı ananın kövrək, həzin laylası ilə böyüyüb. Aralarındakı fərq burasında idi ki, Aqşin mayor kimi II Qarabağ uğrunda döyüşlərə qatıldı, hərbi istedadını tamamilə ortaya qoya bildi və şəhidlik məqamına yüksələrək qəhrəman kimi doğma Lənkərana, eləcə də Boladi kəndinə qayıtdı. Yaşadığı çox qısa, lakin şərəfli bir ömrün hər ilində silinməz izlərlə, xoş xatirələrlə yadda qaldı. Başqa sözlə desək, o təkcə Nazim müəllimin, Ağabacı ananın deyil, başı müsibətlər çəkən bir xalqın, 30 il Qarabağ həsrəti ilə yaşayan və Aqşin kimi qəhrəmanların, ölümün gözüne dik baxan şəhidlərin canı, qanı bahasına doğma torpağa qovuşan Vətənin övladına çevrildi.

36 illik qısa bir ömürdə bugünkü gənclik və gələcək nəsillər üçün örnək sayılacaq nələr yoxdur. Bu ömür kitabını vərəqlədikcə qarşımızda Ulu Babək, Cavanşir, Həzi Aslanovun, Polad Həşimovun, Mübariz İbrahimovun... ləyaqətli varisləri canlanır. Elə varislər ki, ömürlərini Vətənin ömrünə qatdılar. Elə varislər ki, Vətən, mənsub olduqları xalqın qeyrəti onlar üçün canlarından daha əziz idi. Elə varislər ki, onlar xalqının üzündən məğlubiyyət ləkəsini sildilər, bu xalqın adını tarixə qalib kimi yazdılar.

Belə qəhrəman varislərdən biri də mayor Aqşin Nazim oğlu İbadov idi. 1984-cü ildə Boladi kəndində dünyaya göz açan istedadlı hərbiçi elə həmin kənddə orta məktəbi bitirib. Hələ orta məktəbdə oxuyarkən bir dərs əlaçısı kimi rayon və Respublikada

müxtəlif fənn olimpiadalarının qalibi olub. Eyni zamanda hərbi sənətinə böyük maraq göstərirdi. İki dəfə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı, tank qoşunları qvardiya general-mayoru Həzi Aslanov haqqında yazı-

lan bütün kitabları oxumuşdu. Onun həyatı və döyüş fəaliyyətini özünə ideal seçmişdi. Hətta böyük sərkərdəyə bəslədiyi hədsiz sevginin əlaməti olaraq məktəbdə ona həsr olunmuş tədbirdə Xalq şairi Səməd Vurğunun ürək yangısı ilə Həzi Aslanovun ölümünə yazdığı şeiri əzbər söyləmişdi.

2001-ci ildə orta məktəbi bitirən Aqşin İbadov elə həmin il Heydər Əliyev adına Bakı Ali Hərbi Məktəbinə 595 balla daxil olub. 2018-ci ildə isə təhsilini Hərbi Akademiyada davam etdirib.

Atası Nazim müəllimin dediyinə görə Aqşinin məhz hərbi sənətini seçməsi onun ürəyincə olmayıb. Başqa peşə seçməyi ona tövsiyyə edib. Çünki ailədə Aqşindən əvvəl 3 hərbiçi vardı. Lakin Aqşin hərbi sənətinə olan sevgisini boğa bilmədiyi üçün hətta ömründə ilk dəfə çox sevdiyi atasının sözündən çıxaraq:

-Ata, oğluna ancaq xeyir-dua ver, - demişdi - Bilirsən ki, bu, mənəm çoxdankı arzumdur. Ailəmizdə polkovnik var, mən isə general olmaq istəyirəm...

Bu sözlərdən sonra Nazim müəllimin sonuncu oğul övladına xeyir-dua verməkdən başqa çarəsi qalmayıb.

... Aqşin İbadov Bakı Hərbi Akademiyasında 4 ay oxuduqdan sonra qardaş Türkiyəyə göndərilib. Orada həm Hərbi Akademiyada təhsilini davam etdirib, həm də Milli Müdafiə Universitetində Beynəlxalq Təhlükəsizlik və Hərbi Əməkdaşlıq üzrə magistr təhsili alıb. Nəhayət, 2020-ci il sentyabrın 25-də doğma Azərbaycana qayıdıb. Sentyabrın 27-də isə Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin əks-hücum əməliyyatı ilə II Qarabağ müharibəsi başlayıb. Elə həmin gün Xüsusi Təyinatlı hərbi hissəyə növbətçi zabıt kimi xidmətə göndərilib. Lakin bu, gənc hərbi zabitin ürəyincə deyildi. Təkidlə etiraz edib dedi:

- Mən döyüşən orduya getmək istəyirəm. Ölüm-dirim savaş gedir. Burada necə rahat ola bilərəm...

(Ardı var)

Əlizadə ƏSƏDOV,
Əməkdar məşqçi,
Beynəlxalq dərəcəli hakim,
"Azad Azərbaycan"
qəzetinin əməkdaşı

